

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola IX. Pelagii Papae II. Ad Episcopos Germaniae Et Galliae. Nouem
praefationes, inter Missarum solennia decantandae, a Romana ecclesia
recipi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

causa patres nostri decernendum duxere dignum, ut concederet, necesse est, cum labefactari vel infirmari cœperit, apostolica denuo auctoritate firmari ac renouari, fratribusque dari. Data Kalendis Martii anno Domini 587. indictione quinta.

NOTA.

**Epistola.*] Hæc est illa epistola Pelagii, qua Pelagius, teste sancto Gregorio, Synodi Constantinopolitanæ omnia acta, præterquam absolutionem Gregorii Antiocheni episcopi, cassauit & reprobauit: præcipue vero illud Decretum, quo Ioannes Constantinopolitanus episcopus nomen œcumenici sibi arroganter vsurpauerat. Qua de re vide quæ infra dicam in notis allegatæ Synodi Constantinopolitanæ. Ridiculum est quod ex hac epistola nouantes hæretici primatum ecclesiæ impugnent, cum hinc potius vndecim validissima argumenta colligi possint, quibus Romani pontificis primatus firmissime corroboratur. Vide Baron. anno 587. num. 7. & 13. 14. & 15.

EPISTOLA IX.

PELAGII PAPÆ II.

AD EPISCOPOS GERMANIÆ ET GALLIÆ.

Nouem præfationes, inter Missarum solennia decantandæ, a Romana ecclesia recipi.

Pelagius Romanæ ecclesiæ & apostolicæ sedis episcopus vniuersis Germaniarum ac Galliarum regionum episcopis.

CUM in Dei nomine in Romana ecclesia Synodum episcoporum siue ceterorum confacerdotum Dei fidelium congregatam habuissemus, & de ecclesiasticis statutis, ut sunt ab apostolis & sanctis patribus tradita, diligentius tractaremus; superuenere literæ vestræ, & ut magnæ essent auctoritatis, etiam viuæ voces præcesserunt, rogantes, ut ordinem præfationum, quem sancta Romana ecclesia hætenus haberet, nostris literis vobis remandaremus. Tunc de vestra voluntate & studio tam bono multum gauisi sumus, & sacrum ordinem Romanum, sacraque constituta nostrorum antecessorum solerter relegendes, inuenimus has nouem præfationes in sacro catalogo tantummodo recipiendas, quas longa retro veritas in Romana ecclesia hætenus seruauit: vnam in Albipascalibus, aliam de Ascensione Domini, tertiam de Pen-

tecoste, quartam de Natali Domini, quintam de apparitione Domini, sextam de apostolis, septimam de sancta trinitate, octauam de cruce, nonam in ieiunio & quadragesima tantummodo dicendam. Has præfationes tenet & custodit sancta Romana ecclesia. Has tenendas vobis mandamus.

NOTA.

* *Ordinem præfationum.*] De præfationibus meminere Concilium Mileuit. cap. 12. & Africanum cap. 70. Earum nouem, de quibus hic, auctor proditur Gelasius in libro pontificali. Decimam de beata Virgine edidit Vrbanus secundus, in Concilio Placentiæ habito, vt ait Gratianus ad d. 70. & alii.

DECRETA PELAGII.

EX GRATIANO, QUÆ SECUNDO TRIBVNTVR.

Pelagius papa Antoninæ patriciæ, & Deciæ.

16. q. 1. De
præsen-
tium.
luc. p. 7.
cap. 23.

DE præsentium portitore, quod defensor factus non est, nulla vobis animi molestia sit: quia vere satis amarissimum habeo de isto proposito ad * illud officium *al. aliud* homines deduci, in quo nullo modo quæ a monachis Deo promissa sunt valeant adimpleri. Omnimoda enim est illius habitus, & istius officii diuersitas. Illic enim quies, oratio, labor manuum; at hic causarum cognitio, conuentiones, actus, publica litigia, & quæcumque vel ecclesiastica instituta, vel supplicantium necessitas poscit. Faciat autem Deus, vt tales sint hi, qui vela nobis in isto habitu nutriuntur, vel in monasteriis crescunt, vt prouecta ætate, & vita probata non ad litigiorum officia, sed ad sacerdotium valeant promoueri.

PELAGIUS PAPA
FLORENTINO EPISCOPO.

Qui post mortem, &c.

Dist. 34.
Fraternita-
tis. Ancl. 1. 7.
c. 68. al. 73.
Poly. l. 2.
tit. 1.

FRATERNITATIS tuæ relatione suscepta, eius latorem secundas quidem nuptias, expertum non fuisse didicimus; castitatem tamen * eum priori non seruasse, con- *al. cupi* iugio designasti. Et quamuis multa sint quæ in huiusmodi casibus obseruari canonice iubeat sublimitatis * aucto- ** al. subtilitatis* ritas: tamen quia defectus nostrorum temporum, qui-